

Dovebopgave er den, at forsøge at aflaa en Landgang, og dertil behøve vi store Skibe for at kunne gaa Fjendens store og kraftige Skibe imøde; det vil sige Pantferkskibe; men det er min Tante derved, at disse Skibe helst bør søge at undgaa Sammenstød med Fjenden og søge ind til Transportflaaden, og altsaa maa det være meget hurtige Skibe. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at i den Henseende er det af Vigtighed, at vore Skibe have et ringe Dybgaende, og det har derfor glædet mig af Betænkningen at se, at det Skib, der nu er Tale om, ikke har et større Dybgaende end 18 Fod. Jeg vilde anse det for ønskeligt, at man kunde komme til et mindre Dybgaende, men jeg indser vel, at det ikke er muligt, naar man skal opfylde de Krav til Artilleriets Styrke og til Skibets Fart og Modstandseene, man maa gjøre. Jeg anser det ikke for rimeligt, at Fjenden vil indlade sig paa konvoierende sin Transportflaade at gjøre Landgang, forinden han har jaget vore større Skibe bort, og det er derfor rimeligt, at han først gaar ud med sin Flaade og søger at blokere vor Flaade, men der kan dog være Mulighed for en dristig Fører til at slippe ud af denne Blokade, naar selve Transportflaaden kommer, gaa ind imellem den og gjøre betydelig Skade. I alle Tilfælde vil Transportflaadens Konvoy være betydelig svækket, og derved vil der være Anledning for de mindre Skibe, vi have i vore indre Farvande, til at gaa ud og beskyde Transportflaaden. Jeg maa ærligt talt tilstaa, at jeg tror, at naar Fjenden vil gjøre Landgang, vil den lykkes, thi jeg tror ikke, at Fjenden vil indlade sig paa et saa voveligt Foretagende som det at forsøge at gjøre Landgang uden at have sikret sig saadanne Midler, at han er temmelig sikker paa, at den lykkes. Men derfor har dog Flaaden gjort os sin store Nytte, idet den nemlig har skaffet os Tid. Den vil ogsaa gjøre Fjenden endel Skade, og endelig er det en af de store Banffeligheder, vi lægge i Veien for en Fjende, der vil angribe os, og hvorved vi svække Sandsynligheden af et saadant Angreb. Da jeg altsaa ingenlunde vil stole trygt paa, at Flaaden kan afvise et Angreb, følger deraf, at jeg vilde anse det for høist uforsvarligt at forsømme Landforsvaret til Fordel for Flaaden; begge disse Forsvarsmidler bør have den Udviilling, der tilkommer dem.

Der er en tredie Opgave, der kan blive stillet for Flaaden, og det er den at forsvare Kjøbenhavn mod Angreb fra Søfiden. Jeg maa sige, at jeg ikke gjør megen Regning paa en saadan Deltagelse i Forsvaret. For det Første er det ikke vist, at Flaaden er der; det vil ofte være ønskeligt, at den er andetsteds, og dernæst, hvis Forsvaret alene beror paa Flaaden, er det høist sandsynligt, at den er saa underlegen Fjendens Flaade, som vil foretage et saadant Angreb, at den overhovedet ikke vil indlade sig eller burde indlade sig i Kamp

med Fjenden. Jeg tror, at Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden kun kan støtte sig til faste Forter, der ere anlagte paa passende Steder og armerede med tilstrækkelig stærkt Skyts og i behørigt Antal. Dette Forsvar bør naturligvis styrkes med Miner, og dertil har man haade aktive og passive Miner, men heller ikke disse bør man tillægge for megen Vægt. De aktive kræve for en stor Del en hensynsløs Dristighed ved deres Førelse, saa at man ikke kan regne paa Livendelsen af mange af dem, og de passive kræve en lang Tid til at udlægges, og det er ikke vist, at vi blive færdige med deres Udlæggelse. Den bedste Støtte bør vi have i vore faste Forter, naturligvis ikke i dem, vi have nu; men jeg mener, at Søbefæstningen bør forstærkes betydeligt ved andre Forter. Der er i den senere Tid kommet Forslag om at basere Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden paa flydende Minestationer. Det er en meget smuk Ide, men jeg maa derved bemærke, at der gjør sig ligeledes det Spørgsmaal gjældende, om Minestationerne kunne blive udlagte i den rette Tid og dernæst er det nu et Spørgsmaal, om de ville blive forsynede med Artilleri eller ikke, men i alle Tilfælde vil det Artilleri, de faae, være meget begrændset, og man vil altsaa kun have meget lidt Skyts til at forsvare den store Linie med, som disse Minestationer indtage. Disse flydende Minestationer tabe den store Fordel, som Flaaden har, derved, at de blive bundne ved Minerne, og man kan altsaa ikke bringe dem fra det ene Sted til et andet, hvor man maatte foretrække at have dem, og de deltage i Manglerne ved en Flaadedefension derved, at de ere urolige og altsaa give mindre god Stedsikkerhed. Jeg maa derfor fastholde, at man ikke bør lægge Vægten, naar man taler om Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden, paa en Flaadedefension, men paa en fast Defension. At det er meget ønskeligt, at der er mindre Fartøier, Kanonbaade, til Disposition for Søbefæstningen er vist, idet man derved kan sammentrække flere Piecer i Mellemrummene mellem Forterne, ind paa de Steder, hvor man i Dieblisset vil bruge dem, og har man større Skibe til Disposition, mener jeg, at man ikke bør lade dem gaa Fjenden imøde under Kampen, men maa hellere holde dem tilbage og, om man vil, lade dem tage Del i Kampen paa lang Afstand, uden at de ere meget udsatte; men naar Kampen har udviklet sig hen imod et for os forhaabentlig heldigt Udfald, saa skal man lade dem gaa ud for at fuldbringe vor Seir.

Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, vi hørte fra det ærede kongevalgte Medlem (Andra) ved Sagens første Behandling. Jeg tror, at Alle maa være enige om den Sætning, at vor Bestaaen som Stat væsentlig er afhængig af den Sympathi, vi formaa at vække hos de andre Stater og — jeg tror at kunne tilføie — af den Skinsyge, som er imellem dem, og som gjør, at ingen af dem gjerne ser